

faa mange. Derimod er jeg enig med den høitærede Minister i, at de Tilfælde, hvor det sker ved russiske Kammerer, ere vist ikke saa ganske saa pSt. Altsaa min Udtalelse her skal kun sige, at jeg staar paa det samme Standpunkt som iltor. Naaget de Udtalelser, som ere fremkomne, er det min fuldkomne Overbevisning, at naar Laget er bundet fast paa en særlig omhyggelig Maade, er der ikke den Fare for Menneskers og Dyrs Indebrænding, som naar det er bundet op paa almindelig Maade. Jeg tror ikke, at det gaar an at regne ud, om det saa koster nogle enkelte Tusinde Kroner mere eller mindre for Kongeriget Danmark. Jeg tror ikke, at de Værdier, man vinder baade af Mennesker og Dyr, ere paa den Maade til at beregne. Jeg tror, at vi maa stutte Menneskeliv saa høit, at vi ikke her tale om nogle enkelte Hundrede Kroner, og at man her skulde ramme de Smaa og Fattige for haardt, har efter min Mening ikke Noget paa sig, eftersom de smaa Bygninger ikke behøve at falde ind under denne Lov.

Jørgensen: Der blev gjort stærkt gjældende, at Beføstningen med Hensyn til Staaltraad ikke har Stort at betyde. Det kan godt være, at der ikke er saa meget stor Forskjel, men det er heller ikke det, vi fra vor Side have lagt Bøigten paa. Smidlertid indrømmes det dog fra alle Sider, at det er endel mere befofletigt; det gaa vi altsaa ud fra; men nu er Sagen den: Er det bedre, naar der kommer Id i Laget? Ligger Laget bedre? Skrider det ikke saa snart ned, som naar det er bundet op med Simer? Her er det, at det er gjort gjældende af en Mand, som er omtalt flere Gange her i Salen idag, at det slet ikke ligger synderlig længere. Jeg veed ikke, om det ligger længere, end naar det er bundet op med Palmimer, og det er klart, at hvis det ikke er Forbedring i den Retning, indser jeg ikke, at der for os er nogen Grund til at gaa til at vedtage en Lov, som dog medfører en større Beføstning ogsaa med Hensyn til Staaltraade. Naar jeg har gjort gjældende, at det var mere befofletigt, har jeg nærmest tænkt paa, naar Stedet brænder, og det saa er paalagt, at der skal paalægges Sten eller andet saadant Materiale. Det vil blive en hel Del dyrt for dem, som ikke have Materialet selv. Deri er det, jeg tror, at det bliver noget kostbart. Med Hensyn til de Udtalelser, som ere komne fra det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg), idet han nemlig antog, at vi mente, at Kreaturerne kunde øde Staaltraaden paa Marken i Græsset, skal jeg sige, at jeg ingenlunde har tænkt paa, at det vilde være det eneste Farlige, at det fandtes paa Marken. Jeg har nærmest tænkt paa, at naar der undertiden kom et Stykke i Havren, som bliver skaaren til Hestene, eller naar det kom i Rivningen, som

bliver opreven efter Høsten, vare Kreaturerne i Virkeligheden nærmere udsatte for at faae saadant Noget i sig, end de ere paa selve Marken. Det har jeg tænkt, og derfor vil jeg antage, at det godt kunde tænkes, at vi kunne komme til at miste endel flere Kreaturer paa den Maade. Sagen er altsaa den: Gjør denne Lov i Henseende til sine Bestemmelser om at binde Laget fast med Staaltraad den Gavn, man antager? Det er deri det ligger, og der mente jeg, at det var rigtigst, at der blev anstillet en Prøve. Den høitærede Minister mente, at det var prøvet og godtgjort, at der var Mange, der bandt Laget fast med Staaltraad. Det har jeg nu ogsaa hørt, at der er, men der er gjort meget saa Erfaringer om, hvorledes det stiller sig under en Ibebrand, og det er netop Sagen. Det er det, vi burde have undersøgt.

Grifftrup: Jeg skal ganske vist af Hensyn til den fremrykkede Tid fatte mig saa kort som muligt. Det skal blive meget kort, hvad jeg har at sige, thi jeg antager, at Forhandlingen skal sluttes i dette Møde, og da jeg har en Tanke, som ikke er udtalt endnu, vil jeg ikke holde den tilbage, men fremsætte den, for at den mulig kan blive behandlet i det eventuelle Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat. Jeg skal aldeles ikke forsøge paa at gjentage nogle af de Bemærkninger, som ere gjorte til en hel Del af Paragraferne, hvilke jeg fuldt ud kan tiltræde, ligesom heller ikke med Hensyn til de Mobbemærkninger, der iøvrigt ere gjorte til Lovforslaget. Men under denne Debat har jeg faaet et Indtryk af, at det vistnok ikke er saa ganske sikkert, at det, vi tilsigte ved denne Lov, nemlig at forebygge, at Kreaturer og Mennesker indebrænde, virkelig kan naas ved den Lækning, som her er foreslaaet, nemlig ved Anvendelsen af Serntraad dertil. Hvad dernæst det saa meget omtalte Serngitter angaar, da fremskom det meget klart og bestemt fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Dønnergaard), at han endogsaa havde set, at det Lag, som færed ned paa et Ildgitter, blusfede forferdeligt op og brændte med meget stærk Kraft, og at det førte til, at Snitser stadig som Ildregn gif ned gennem Serngitteret og selvstændig derved spærrede enhverformelt Afgang baade ind og ud af Huset. Hvis det er Tilfældet, er det jo ganske sikkert, at man ikke kan faae en Sikring ved disse Ildgitter. Derimod har det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg) paastaet, at det er fuldt ud betryggende. Jeg tør ikke have nogen Mening derom, endstjøndt jeg dog er meget mistroisk i saa Henseende, ialtsald hvis vi skulle have Serngittere, der ere fuldt betryggende, vilde de vistnok blive meget kostbare, for ikke at tale om, at det vilde tage sig mærkeligt ud, hvis vi skulle til at have saadanne Serngittere trindt omkring under vore Tagflæg; thi jeg